Proletari din toate țările, uniți-vă!

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN R.P. ROMÎNĂ

ANUL XIV Nr. 3539 ★ Joi 31 decembrie 1959 ★ 8 pagini 25 bani

LA MULȚI ANI, TOVARĂȘI!

Urare

— HARALAMB ZINCĂ —

In toiul veseliei, se va auzi deodată glasul prietenului ori al tovarășului de muncă, ori al iubitei:

— Prieteni!

— Tovarăși!

— Iubitul meu!

— ...miezul nopții!

Ne vom opri atunci pentru cîteva minute și ne vom privi tulburați. Muzica, pînă în clipa aceea sprințară, se va topi brusc.

Cineva va stinge lumina. Iar în întunericul încăperii doar ochiul magic al aparatului de radio va mai continua să strălucească, în felul său, tainic. Și în liniștea solemnă ce ne va învălui, vor izbucni bătăile sacadate ale metronomului:

„Tic-tac! Tic-tac!"

O secundă, două, trei...

Bătăile acestea le vom asemăna cu ecoul unor pași... Pașii anului ce se depărtează... ai unui an ce va deveni, curînd, pagină de istorie.

Emoționați, vom căuta mîna omului iubit și o vom strînge cu dragoste. Apoi, îndemnați parcă de bătăile metronomului, vom încerca să cuprindem dintr-o singură privire frumusețea anului ce a trecut. Gîndul ni se va înălța, tumultuos, ca într-un poem de Arghezi sau Beniuc. De sus, de la înălțimea amețitoare a poemului, vom auzi cuvintele mîngîietoare ale doinei:

„Hei, voi plaiuri, plaiuri
ale țării mele..."

Da, de sus, de la înălțimea poemului epocii noastre, vom cuprinde într-o singură imagine frumusețea și măreția Patriei socialiste. Vom zări în același timp și crestele înzăpezite ale Carpaților; și malurile înspumate, de culoarea cerului, ale Mării Negre; și Bărăganul cel fără de hotar, unduindu-și lanurile aurii de porumb și grîu; și vom mai vedea, ca într-o uriașă stemă, aureola furnalelor de la Hunedoara și Reșița; turlele semețe ale sondelor petrolifere; coșurile înalte ale uzinelor, înscriind parcă pe tabla uriașă a cerului, victorie după victorie.

„Hei, voi plaiuri, plaiuri
ale țării mele..."

Ne vom aminti, privind în ochii mari, profunzi și frumoși ai Patriei noastre, că în 1959 am sărbătorit, laolaltă cu întreg poporul, cel de al XV-lea an de la eliberarea țării de sub jugul fascist. Ne vom aminti de culoarea florii depusă, ca un prinos de recunoștință, pe mormîntul celor care, luptînd sub steagul de foc al Partidului, au căzut pentru libertatea și fericirea poporului romîn.

1959!... An ce treci! Nu, nu te vom uita. Lunnik I... Lunnik II... Lunnik III... Omul sovietic a apropiat Luna de pămînt, a descoperit pe suprafața ei bîntuită de cratere, acea uimitoare Mare a Visurilor.

1959! An ce treci! Nu, nu te vom uita! Ne vom aminti cu bucurie de vizita istorică a tovarășului Hrușciov în Statele Unite, de forța și strălucirea U.R.S.S.-ului, a primului stat socialist din lume care a prins să topească gheața neagră a războiului rece.

Și de cîte, anule drag, nu ne vom aminti în clipele acestea?!

Dacă ești sportiv, așa cum, de fapt, te știm, cititorule, îți vei aduce aminte și vei retrăi fulgerător, dar intens, micile bucurii și amărăciuni ale anului sportiv 1959...

„Tic-tac!" Metronomul va continua să numere secundele. „Tic-tac!" E o zi toridă. Stadionul este arhiplin. Tu ai întîrziat. Locul tău, însă, nimeni nu ți l-a ocupat și te socoți un om fericit... „Da, așa zic și eu că-i organizare!" Dar, în același timp, pe feren băieții de la „Progresul" fugăresc inutil o minge și nu izbutesc s-o ajungă. Te superi: „Așta nu e joc, nu e fotbal. Ce ne facem, tovarășe?"

Îți vei aminti; săriturile și recordurile Iolandei Balaș te-au entuziasmat. Zile în șir ai umblat printre prieteni mîndru, ca și cînd tu însuți ai fi trecut ștachetа ridicată la 1,84. Însă, foarte curînd, o știre apărută în „Sportul popular" te-a întristat. Se spunea: „Boxerul Gh. Negrea ar fi putut să recucerească titlul european la categoria semi-grea, dacă..." Ai oftat amărît: „Of, grea e viața de suporter!"

După un timp, însă, o altă știre venită de peste hotare te încunoștiința cu majuscule: „Ismailciuc a cucerit titlul european de canoe".

Vestea asta te-a dispus din nou. Însă... ceva te-a îndemnat să urmărești cu pasiune „Cursa Păcii". De la o etapă la alta, deveneai tot mai morocănos, mai ursuz. În cele din urmă, nu te-ai mai putut stăpîni și ai exclamat iritat: „Ce face Dumitrescu? Nu poate să ruleze și el ceva mai repede?" Ai jurat să nu te mai ocupi de ciclism...

Primăvara a trecut. A trecut și amărăciunea pricinuită de „Cursa Păcii". Ai uitat de jurămîntul făcut. Meritul a fost al voleibaliștilor. Succesele lor ți-au dat aripi. „Băieți serioși la volei, dom'le! Bravo lor!" Dar marea bucurie ți-a fost umbrită de rezultatul obținut de Petrolul la Ploești în meciul cu „Wiener Sport Klub".

Dar din cîte bucurii și necazuri nu este plămădită viața unui suporter!

„Tic-tac! Tic-tac!" Bătăile metronomului au aceeași rezonanță ciudată. Bătăile acestea le asemănăm cu ecoul unor pași. De astă dată cu pașii Anului ce se apropie... Pașii Anului Nou.

„Tic-tac! Tic-tac!"

Acum aripile aceluiași poem ne vor purta gîndul către ziua de mîine, către viitorul Patriei noastre. Și mîna ta, mîna tovarășului tău de muncă, mîna iubitei va ridica paharul:

„Tic-tac! Tic-tac!"

Viitorul ne surîde, ne aparține. Îl vom întîmpina. Știm că numai munca noastră dreaptă, eroică, va face ca Patria noastră în anul 1960 să devină și mai înfloritoare, și mai puternică. Ridicînd paharele, ne vom gîndi la forța și înțelepciunea Partidului Muncitoresc Romîn, la viitoarele întîlniri internaționale ale tovarășului Hrușciov, căruia îi dorim din toată inima mult succes. Ne vom mai gîndi la Marea Visurilor, ne vom închipui prima navă

(Continuare în pag. a 4-a)

Desen de N. VLADESCU

Gînduri în prag de an nou

Astă seară voi petrece și eu, sărbătorind anul care vine, deși pe 1960 îl cunosc încă de acum cîteva luni. În octombrie l-am „încheiat" pe 1959 și am trecut pragul noului an, începîndu-mi antrenamentele în vederea sezonului viitor, care va culmina cu Jocurile Olimpice de la Roma.

Ce doresc să realizez în 1960? Cel mai mult doresc să cîștig un singur concurs din cele la care voi lua parte... Vă închipuiți, desigur, că este vorba de întrecerile olimpice de la Roma! Aș mai vrea să-mi îmbunătățesc recordul, ducîndu-l pe cît posibil peste 1,87 m. În ceea ce mă privește, cu atît mă declar mulțumită. Dar mai vreau ca și ceilalți atleți români să se prezinte cît mai bine în noul sezon și să-și refediteze victoriile la ediția jubiliară a Jocurilor Balcanice de la Atena. Doresc tuturor sănătate, spor la muncă și cît mai multe succese pentru țara noastră!

IOLANDA BALAȘ
maestră emerită a sportului

De fiecare dată cînd îmi fac bilanțul unui an de activitate, trăiesc clipe de bucurie. De fiecare dată realizări mai multe, mai însemnate. Dar anul 1959 a fost parcă cel mai plin de satisfacții pentru mine. În producție muncesc cu spor și cîștig bine. (N.N. Comunistul Fr. Micola este fruntaș în muncă la Uzina electrică din Cluj), iar la popice am realizat o serie de rezultate valoroase. Datorită acestui fapt, am făcut parte întotdeauna din lotul republican și din echipa reprezentativă a țării. Cea mai mare bucurie am simțit-o însă la Bautzen (R.D.G.) cu prilejul campionatelor mondiale, cînd am reușit să mă clasez pe locul VI în întrecerea individuală. Tot acolo mi-am îndeplinit și norma de maestru. Acum mă gîndesc ca anul viitor să confirm performanțele obținute în 1959 și să depășesc limita celor 900 popice doborîte, procentaj care reprezintă recordul țării noastre.

FR. MICOLA
maestru al sportului
electrician la Uzina electrică din Cluj

În prag de an nou a devenit tradițională întrebarea: ce vom realiza în viitor? Pentru noi, motocicliștii, răspunsul este clar: mereu mai repede!... Dar acest mai repede înseamnă de fapt o pregătire mai conștiincioasă a alergătorului și a motocicletei, însușirea îndemînării — pentru conducerea motocicletei pe traseele de viteză, pe pista de zgură sau pe potecile concursurilor de regularitate și rezistență, cunoașterea și adaptarea la specific a noutăților de ordin tehnic și tactic, muncă, multă muncă. Dar spre care țel te poți îndrepta fără eforturi? Concursurile internaționale din anul 1960 ne vor solicita și mai mult pregătirea, dîrzenia, voința, deoarece va trebui să confirmăm frumoasele rezultate obținute în 1959 la Gottwaldov. Sîntem gata să facem totul pentru gloria sportivă a patriei noastre!

MIRCEA CERNESCU
maestru al sportului la motociclism

Aș dori, în primul rînd, ca în 1960 atletismul și în general mișcarea sportivă din patria noastră să cunoască noi și mari succese. Aș dori, în al doilea rînd, să descopăr cîțiva tineri sprinteri, pe care să-i pregătesc în vederea doborîrii propriilor mele recorduri la 100 și la 200 m.

Și nu văd de ce nu mi s-ar realiza dorințele.

ION MOINA
maestru emerit al sportului

Deși anul 1959 mi-a adus multe satisfacții în viața de toate zilele, totuși în ceea ce privește sportul, nu am reușit să-l încununez ca deplin succes. La campionatele europene de box de la Lucerna am pierdut titlul cucerit la Praga și pe care doream să-l păstrez.

De la 1960 aștept să-mi aducă cît mai mulți adversari valoroși în fața cărora să-mi verific posibilitățile înaintea marii confruntări de la Roma. Un titlu olimpic reprezintă pentru fiecare sportiv din lume un vis de împlinit. Atingerea acestui țel mă însuflețește și-mi dă aripi în pregătire. Doresc ca la Roma să obțin ceea ce n-am reușit la Lucerna: o medalie de aur.

GHEORGHE NEGREA
maestru al sportului

ÎN NUMĂRUL DE AZI:

Se dezvoltă necontenit sportul de masă

CE NE-A ADUS ANUL 1959

Ancheta noastră: Cei mai buni 10 sportivi ai anului

RĂVAȘELE CARICATURIȘTILOR (Pagină de caricaturi)

1959 - Bilanț rodnic pentru sportivii țărilor socialiste

Din traista lui Moș Gerilă (Pagină de umor)